

POZDRAV Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Ž 95, 1-2

PÍSEŇ 273 Zvedněte, brány, svrchků svých

MODLITBA

Všemohoucí věčný Bože, tys dal svého jediného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Chválíme Tě za to i za všechna Tvá dobrodiní, jež si můžeme zejména v tomto čase očekávání příchodu Tvého Syna připomínat. A žít z nich. Děkujeme Ti, že na nás nezapomínáš, milostivě se nás neustále ujímáš a podáváš nám svou pomocnou ruku, když umdléváme. Prosíme Tě, odpusť nám, když na Tebe zapomínáme, když se svými bližními, ale i s Tebou vedeme všelijaké války a nejrůznější napětí. Odpusť nám, když si Tvé přítomnosti nevážíme tak, jak bychom měli, raději chodíme po svých stezkách než těch Tvých a býváme Ti vzdáleni. Prosíme Tě, buď při nás, zachovávej nás při svém slovu, dávej nám živou víru, která na Tebe nezapomíná. Pane Ježíše Kriste, na Tebe čekáme, na moc Tvé slávy. Duchu svatý, prosíme, obnovuj naše srdce a dávej radost celému svému stvoření. Amen.

1. ČTENÍ Ž 118, 24-29

PÍSEŇ S 239 Připravujte cestu

TEXT KÁZÁNÍ Mk 11, 1-11

Milí přátelé v Kristu, sestry a bratři, milé děti!

Kdo nebo co je osel? Jak vypadá? K čemu a komu slouží? Čím se třeba živí? A je to zvíře pro krále? Proč ano, proč ne? A proč králové jezdí, jezdili spíš na koni?

Osel se používal k práci nebo aby mohl svést unaveného poutníka.

Jeden starozákonní prorok jménem Zachariáš kdysi dávno předpověděl, že Bůh pošle krále, který přijede na oslu. Tento král nepovede žádnou válku a nebude ani dělat otroky ze svých zajatců. Naopak to bude král, který nebude bojovat ani válčit, ale spíš všem lidem pomáhat, aby mohli svobodně a dobře žít.

A teď otázka pro vás všechny: jaký je rozdíl mezi válkou a mírem, mezi životem ve válce a ve svobodě. Co je podle vás lepší?

A víte, co je to provokace? Myslíte, že se dá provokovat i v kostele? A je taková provokace vždycky špatná, nebo může být aspoň v něčem i správná a užitečná? A v čem? A myslíte, že by se dalo nějak správně a užitečně provokovat i v kostele?

Dnes si o jedné takové Ježíšově provokaci budeme trochu povídat.

Pán Ježíš, který jinak chodil po celé zemi, se však před velikonočními svátky blížil k Jeruzalému, což bylo hlavní město tehdejšího judského státu a celého židovstva. Byl tam židovský chrám a na svátky přicházela spousta lidí z celé země. Něco jako když dnes bývají

vánoční trhy a spousta lidí jezdí třeba do Prahy nebo do Brna nebo až do Vídně, aby tam nakoupili dárky nebo si koupili něco dobrého. Příp. za kulturou.

V Ježíšově době tam však přijížděli i ti, kdo tu zemi měli svěřenou od císaře, měli ji na starost jako takoví správci či místodržitelé. Vládli v ní a přijížděli do ní na koních, ve slavnostním průvodu a se spoustou vojáků. Lidé se jich i proto trochu báli. Dnes ty dlouhé kolony aut s ochrankami apod. spíš obdivujeme nebo z nich máme legraci, ale tehdy je neměli moc rádi, ale museli stát kolem cest, mávat a povinně je vítat. Něco jako, ale to si starší generace už jistě doplní sama...

A Ježíš, když už byl blízko jedné brány do toho města, řekl dvěma svým učedníkům, aby šli do vedlejší vesnice, tam najdou přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl, odvázáli ho a přivedli mu ho. Vracíme se zde k motivu toho osla. Tak trochu se tím vracíme i na samotný začátek našeho vyprávění. A ještě lépe je na tom vidět ten kontrast mezi nejrůznějšími politiky v autech a se všudypřítomnou ochrankou a Ježíšem, který si nechá poslat pro jakési oslátko přivázané někde v nejbližší vesnici, jehož se v podstatě ještě nikdo nedotkl, to mají odvázat a Ježíši přivést.

Ten jim však řekne ještě jednu důležitou věc. Víte jakou? Kdyby se jich totiž někdo z té vesnice zeptal, co to dělají, mají mu říct: Pán je potřebuje a hned je sem zase vrátí.

A oni jdou a na rozcestí skutečně najdou přivázané oslátko. A když je odvazují, skutečně jim někteří z těch, kteří tam stáli, řekli: Co to děláte, že odvazujete to oslátko. Což bylo přesně tak, jak Ježíš čekal, a když jim ti učedníci odpověděli, jak jim Ježíš přikázal, nechali je být, ať si tedy to oslátko odvážou a odvedou. Je na tom hezky vidět, jak Ježíš nejen že předjímá, kde toho osla najdou a odkud ho mají přivést, ale i s čím, kým se tam setkají a co mají říct, kdyby se jich někdo zeptal...

Učedníci tedy to oslátko skutečně najdou, úplně přesně, jak jim to Pán Ježíš řekl, přivedou mu ho, dají na ně pláště a Ježíš se na ně posadí. (A teď mít to oslátko a moci to názorně ukázat !!) A opět si zde můžeme připomenout slova proroka Zachariáše, že na oslíkovi přijede král poslaný od Boha, který nebude bojovat, ale naopak přichází lidi vysvobodit. A od čeho, jsme si už říkali...

Mnozí z nich položili a rozprostřeli na cestu před Ježíše své pláště a jiné zelené ratolesti z polí, aby mu tak dali najevo svou úctu, a mávali větvíčkami, které někde utrhlí. (Což si opět můžeme názorně ukázat, bude-li čím !!!)

Ti všichni měli radost a kdo šli před ním i za ním, hlasitě volali: Hosanna! Hosanna! Což znamená Sláva! Sláva! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď

přicházející království našeho otce Davida. Hosana na výsostech! Což přeloženo do češtiny znamená, že Přichází ten, koho posílá Bůh.

Volání celého toho zástupu je úryvkem z žalmu 118., jehož část jsme četli v prvním čtení a kterým vítali davidovského krále, když se ujímal vlády. Tento Žalm vzdává díky za krále, který přichází ve jménu Páně, tj. představuje a ztělesňuje Boží záměry. Zástup vyjadřuje očekávání i radost z toho, že Ježíš je ten, kdo takto přichází. A ono vítací Hosana dosvědčuje, že už je to tady!

Ježíšův příjezd na oslu s královskými poctami je zároveň tak trochu parodií takovýchto okázalých demonstrací moci a lidé, zejména Ježíšovi učedníci, se k tomuto jakémusi happeningu ochotně přidávají.

A tady se vás opět zeptám, určitě jste někdy zažili nějakou vojenskou přehlídku či jinou demonstraci síly a moci (máte někdo nějakou takovou zkušenost) a co naproti tomu nějaký happening (pouliční divadlo, festival, klauni)? Jakou atmosféru tyto dvě události mají a kde se asi lidé cítí lépe? A co víc připomíná Ježíšův vjezd do Jeruzaléma? Co myslíte?

Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, byla zároveň písnička, kterou už prvokřesťanské sbory vyjadřovaly svou důvěrou a nadějí v Ježíšovu blízkost při večeři Páně. I tu budeme dnes slavit.

Pán Ježíš tak do Jeruzaléma vjíždí na oslu, ale jako král. Úplně všichni ho však nevitají.

Nevítá ho vlastně skoro nikdo. Ježíšův vjezd, příchod do Jeruzaléma ohlašují hlavně ti, kdo jdou před ním a za ním. V jeruzalémském, židovském chrámu byli totiž velekněží a zákoníci, kteří měli zato, že oni sami nejlépe vědí, jaký Bůh je a co dělá. A Ježíš se jim vůbec nelíbil, nelíbilo se jim, když jim říkal, co dělají špatně (což se nám asi taky moc nelíbí) a že oni Pána Boha neposlouchají. A tak se rozhodli, že ho zabijí, jen co k tomu najdou vhodnou příležitost. Máme zde připomínku velikonoční příběhu a toho, že sotva se někde Ježíš objeví, už ho chce někdo zabít. Ve dne si na něj však netroufli, protože bylo všude plno lidí. A na noc Ježíš s učedníky raději chodil pryč z města přespat do nějaké blízké vesnice, kterou pro tuto noc byla Betanie u Olivové hory. Ležela asi 3 km od Jeruzaléma a v době svátků, kdy byl Jeruzalém přeplněn poutníky, nebylo až zas tak neobvyklé přenocovat v okolních vesnicích. V případě Ježíšově však šlo i jistou bezpečnostní pojistku, kdy na noc i se svými učedníky raději odchází mimo Jeruzalém.

Ježíš vjel do Jeruzaléma jako král poslaný od Boha. Mesiáš. Pomazaný – tak tomu králi starozákonní proroci říkali. A věřili, že přijde rovnou do jeruzalémského chrámu. Také tam Ježíš hned zamířil. Ale to, co tam viděl, mu žádnou velkou radost neudělalo. Jeruzalém byl

tehdy plný poutníků a už se tu skoro nedal najít nocleh, takže na noc Ježíš i se svými učedníky raději odešel do blízké vesnice jménem Betanie.

Co si z toho celého příběhu Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma ale vlastně máme odnést? Jedno z dětí na náboženství pro ty mladší mi nedávno připomnělo jeden televizní pořad Tvoje tvář má známý hlas. Možná ho někteří budete znát. Připomnělo mi to však kázání tuším Štěpána Hájka, který kdysi ten Ježíšův vjezd do Jeruzaléma přirovnal k soutěži Česko hledá Superstar. Tehdy šlo mimo jiné i o to tak trochu otevřít vody stojatého hudebního mainstreamu a nalít do něj nějaké nové tváře. Povedlo se to sice jen jedné, a to hned té první, ale princip, aspoň myslím, zůstal zachován.

A i Ježíšovi šlo o to svou provokací krále na oslu rozvířit stojaté vody tehdejších mocipánů a vládnoucí moci římských místodržitelů. Nakolik se mu to povedlo, se děti jistě dozví v nedělní škole při dalších jejich setkáních, ale pro nás to klidně může zůstat otevřenou otázkou i do nadcházejícího adventního období, jako kdo k nám Pán Ježíš vlastně přichází a jak se k němu i k tomu všemu vlastně máme postavit. Hosanna na výsostech. Amen.

MODLITBA

PÍSEŇ S 74 Hosana VEČEŘE PÁNĚ

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVY

Pane Ježíši Kriste, ty jsi tu stále s námi. Tebe si můžeme připomínat jako toho, kdo k nám přišel a mocí svého jména jsi nám dal tu radostnou zvěst, z níž můžeme každý rok žít a znovu Tě vítat jako krále přicházejícího na bezmocném oslátku.

Prosíme Tě za všechny, kdo v těchto dnech ztratili blízkého člověka. Prosíme Tě, buď s nimi a dávej jim poznat radost z Tvého Slova a jistotu, že smrtí život nekončí. Prosíme Tě za všechny opuštěné a osamělé, prosíme, dej jim novou sílu do života, jež se i tímto obdobím otevírá, přicházej do jejich zármutku i bolesti.

Prosíme Tě i za všechny národy a státy tohoto světa, dej jim poznat svou moc a slávu, připomínej, kde je jejich místo a prosíme Tě za všechny lidi v konfliktech, v těch mezilidských i v těch válečných.

Prosíme Tě i za všechny, kdo mají všeho dost, ale rádi by našli i nějaký smysl svého života. Prosíme Tě, ukazuj jim svou cestu, pravdu, i ten skutečný život.

A přimlouváme se i za všechny, kdo nám leží na srdci i v mysli. Prosíme Tě, dávej nám všem pokoj i radost z toho, čím nás Ty sám obdarováváš.

A společně se k Tobě modlíme tak, jak jsi nás to Ty sám naučil: Otče náš...

PÍSEŇ 632 Neskládejte v mocných naději

POSLÁNÍ 1J 4, 9-10. 13-14
POŽEHNÁNÍ Num (4.) 6, 24-26

PÍSEŇ 627 Má duše Boha velebí